

ÁRPÁD LAPOK

Az Árpád Gimnázium lapja

VIII. évf. 6. szám – 2013. április

Sítábor

Kapcsolda

Kórus

Filozofálgatás II.

Az előző számban az eredetiség fogalmát marcangoltuk, remélem, nem volt eredménytelen, és legalább pár ember elgondolkozott ezen a kérdésen. Ebben a hónapban is – mint ahogy ígértem – hasonló jellegű cikkel készültem, ám ezúttal valami olyan témát választottam, ami talán még közelebb áll hozzánk, hozzátok.

Egy barátnőmmel sétáltunk a körúton, épp békésen pletykáltunk, olyan elmélyülten, ahogyan tényleg csak a nők tudnak, az egyik pillanatban azonban valami mégis elvonta mindkettőnk figyelmét. Egy húszas éveit közepén járó lány jött velünk szembe, mondhatni elég merész külsővel. Ahogy azt kell, a szivárvány valamennyi színét már rögtön fel is lelhattük rajta, mégis a haja volt az, ami a barátnőmnél kiverte a biztosítékot. Megkérdezte tőlem, szerintem mi vezérel egy fiatal lányt, mikor ezt műveli a hajával. Tény, hogy a feje középvonaltól jobbra majdnem teljesen kopasz volt, a másik oldalon pedig az oldalra fésült 15 centis hidrogénszőke haja vége erősen smaragdzöld árnyalatban pompázott. Én mégsem értettem, mi ezen annyira felháborító, és megvédtem az akkor már javában távolodó és mit sem sejtő lányt, hiszen így fejezi ki magát és mutatja meg a kreativitását, nem? Mire a barátnőm kimondta a most születő cikkem kulcsmondatát: „De hát ez azért nem normális”.

Kérdezem én, mit nevezünk normálisnak? Mi az, amire meg már azt mondjuk, hogy nem az? Hol végződik a szürke kisegér, hol kezdődik a művészlélek, a hippi vagy a gót, és honnantól tekintjük az illetőt teljesen bolondnak? Ezek nagyon nehéz kérdések, nekünk pedig, mint a XXI. század fiatal generációjának roppant nehéz dolgunk van, hiszen sosem tudhatjuk, mit fogunk nap mint nap kiváltani az emberekből. Én ezt valahogy úgy képezem el, hogy minden emberben van egy határvonal, egy képzeletbeli egyenes. Ezen a saját vonalon belül mozog ő maga is, legyen az öltözködés vagy akár a viselkedés, és ennek tükrében az ezen belül elhelyezkedő emberek stílusát tartja normálisnak. Ez a vonal viszont minden embernél máshol van, és az életkor előrehaladtával (ha nem is egyenes arányosságban, de) általában szűkül az intervallum. Ezért is eshet meg, hogy amire a nagymamád azt mondja, hogy túl extrém, az a barátaid között éppen hogy alulról súrolja az elfogadottat. Hú, szörnyű ezt így kimondani, vagyis leírni, hiszen elég szomorú, hogy mennyi minden múlik ezen. De sajnos így van, ehhez pedig alkalmazkodnunk kell. Van, akinek az a célja, hogy a legtöbb ember szemében a vonalon belül maradjon, másoknak pedig pont hogy a minél több határ átugrása okoz örömet. Ezért is vagyunk olyan különbözőek. Én arra sarkallnék mindenkit, hogy ha legközelebb megfogalmazódik Bennetek a gondolat: „ez már nem normális dolog”, csak képzeljétek el magatok körül azt a bizonyos vonalat. És igyekezzetek addig lökdödni, míg az adott dolog is bekerül az általad elfogadott tartományba. Így leszünk egyre nyitottabbak és fogékonyabbak a világra. Hiszen ha más szemmel, más határok mögül nézitek a dolgokat, egész másként hatnak, mint korábban. Meglátjátok, jó érzés lesz kicsit „együtt érezni” és meglátni a szépet azokban is, akik kicsit mások.

A hónap fotója

2013
04

Hideg zuhany

Fotó: Sass Zoltán (14.b)

A márciusi számunkban megjelent képen egy radiátor teteje látható. Hát ez mi lehet?

Fotó: Szabó Bori (12.d)

Ugyanebben a számban Kőváriné Fülöp Katalin tanárnő gyermekkori fotóját mutattuk be. Hát ezen a képen ki tartja a saját magát ábrázoló karikatúrát?

A hónap kérdése

Melyik a kedvenc világnapod?

fotó

Gedeon tanárnőt már tavaly óta fűzzük, hogy legyen az interjúalanyunk. Mint látható, nem hiába, hiszen ebben a hónapban végre beadta a derekát, és egy jót beszélhettünk vele. Nagyon kedves és nyitott személyiség. Reméljük, nektek is olyan élvezhető lesz róla olvasni, mint nekünk hallgatni őt.

– Miért lett tanár?

– Az volt az alapvető koncepcióm, hogy biztosan olyan munkát szeretnék, ahol sok ember között lehetek. Mindig is sok gyerek vett körül, például van két kisöcsém (talán már nem is olyan kicsik) és egy nővérem. És ebből jött, hogy szeretnék gyerekekkel foglalkozni, ezen belül is a kamaszokkal leginkább.

– Hogyan és mikor került az Árpádba?

– Egy kedves ismerősöm hívta fel rá a figyelmet annak idején, hogy lenne itt egy tanári állás. Amit bátorkodtam megpályázni, és meg is kaptam. Negyedik éve, hogy itt tanítok, és nagyon élvezem!

– Mit szeret a legjobban abban, hogy tanár?

– A tanárságban azt szeretem a legjobban, hogy sosem két egyforma nap, nincs két egyforma tanóra, és nincs két egyforma diák. És emiatt minden nap változatos, sosem unalmas. Szeretem azt, amikor a diákjaim megtisztelnek a bizalmukkal, és

nemcsak sulis témával keresnek meg, s ha a tanuláson kívül is picit bepillantást kapok az életükbe, jobban megismerem, megszeretem őket. És részese lehetek annak a folyamatnak, mikor egy kis hetedikesből nagy felnőtt ember lesz.

– Mi a legnagyobb kihívás?

– Hát... Elég sok kihívás van benne, de talán a legnagyobb az, hogy mindenkivel meg kell találni a közös nevezőt. Biztosítani a hatékony közös munka alapjait, és úgy érzem, ez leginkább az én hozzáállásomon múlik. Van, akivel ezt könnyű kialakítani, és van, akivel nagyon nehéz.

– Milyen az Ön számára az ideális diák?

– Az ideális diák szerintem legyen őszinte, mondja meg, mit gondol, hiszen csak úgy segíthetünk a problémáinkon, és én sem szoktam véka alá rejtteni a véleményemet. Meg az is fontos, hogy jóindulatú és nyitott legyen. Rendelkezzen jó humorérzéssel, mert úgy gondolom, sokszor egy jó poén átlendítheti az órát a holtpontra.

– Miért pont ezt a két tárgyat választotta? Az informatikát inkább fiús tantárgynak tartják...

– Igen, nekem is feltűnt az egyetemen, hogy sokkal több a fiú, de nem zavart. 😊 A választásnál a matekban voltam biztos, az informatika pedig jó szakpárnak tűnt hozzá.

– Melyik tárgyat kedveli jobban?

– Szerencsére nagyon különböző tantárgyak: a matematika egy nagy múltú tudományág, sok-sok érdekességgel, az informatika hozzá képest fiatalabb, és gyorsabban változik. Mindkettőnek megvannak a maga szépségei...

– Milyen volt ilyen fiatalon osztályfőnöki feladatot kapni? Hogy tetszik az osztályfőnökség?

– Örültem neki, de bevallom, ilyen osztályban, mint az enyém, nagyon örömteli feladat osztályfőnöknek lenni.

– Mik a kedvenc filmjei?

– Szeretem a „mondanivalós” filmeket (pl. Forrest Gump, Truman Show), ami beindítja a gondolataimat, de ha olyan hangulatom van, szívesen nézek vígjátékot, akciófilmet, romantikus filmet. Sorozatokat is nézek, mostanában a How I met your mother és a Once upon a time címűt.

– Mit csinál szívesen a szabadidejében?

– Nagyon sok mindent szeretek csinálni. Amióta dolgozom, a pihenés jó elől van ebben a listában, mivel arra nem nagyon jut időm. De ha mégis van egy kevés, ak-

kor szívesen megyek kirándulni, sátrazni. Szeretek a családommal, barátaimmal lenni. Olvasni is sokat szoktam, a legutóbbi könyv, amit olvastam, az Böszörményi Gyulától a Gergő és az álomfogók. Szeretek még az osztályommal sulin kívüli programokat szervezni.

– Milyen volt a tanár nő kisgyerekek?

– Mindig mozgásban voltam, nem lehetett valahol csak úgy ott hagyni, hogy én majd ott a fenekemen maradok. Viszont kedves és elég nyitott, barátságos gyerek voltam.

– Volt valamilyen beceneve?

– Volt, de sajnos az titok.

– Mi lenne az a három dolog amit magával vinne egy lakatlan szigetre?

– Napszemüveget, naptejet, és nyugágyat. Ha már egy lakatlan szigeten ragadtam, akkor szeretném kipróbálni azt, amit filmekben lát csak az ember, hogy naphosszat henyélnék és napoznék a homokos tengerparton.

– Ez egyébként szerintünk is egy jó ötlet! Köszönjük a beszélgetést!

Surek Emese, Üveges Regina (9.b)

A 11. évfolyam két osztálya számára az volt a házi feladat, hogy Kölcsey Parainesise kapcsán fogalmazzák meg: *ők miben látják a boldogság lehetőségeit, hogyan értelmezik ezt a fogalmat. Írme egy a megoldások közül.*

Minden ember a boldogságot keresi, de valahogy senki sem találja meg. Ha a tiszteletre méltó egyén még úgy is hiszi, hogy egy pillanatra, percre, órára, akár több napra megtalálta, akkor jön a sors, az ő híresen nyomorult humorával, és rácafol.

Nincs boldogság. Ilyen egyszerű. Jó, mondjuk ez így nem teljesen igaz. Van boldogság, ám az nem tartós. Így a helyes. Hisz van, hogy boldognak hisszük magunkat, de mint már említettem feljebb, ez az érzés nem tart örökké.

Míg kicsi az ember, álmodozik; arról, hogy híres kaszkadőr lesz, akár énekes, esetleg egy eddig fel nem fedezett mesevilág leendő trónörököse. Egy kisgyerek fantáziája határtalan. Elalvás előtt nagy álmokat sző egy szebb és izgalmasabb életről, ahol ő boldog lesz.

Jó pár évvel később, már felnőtt fejjel, a gondtalan élet képei köré rendeződnek az ábrándok. Hirtelen nagy pénznyeremény, az így megengedhetővé vált luxusvilla legalább három sportkocsival és minimum kettő tengerparti nyaralóval kiegészülve. Ott, ahol a milliárdost teljes mértékben kiszolgálják, ott ahol bármit megtehet, ott ő boldog lesz.

Megint pár évvel később, időskori panaszok közepette, az ember visszavágyik a régi életébe, oda, ahol még nem fájtak a mozdulatok, oda, ahol minden egyszerűbb volt. Ha csak pár napra is, de visszakaphatná régi testét, boldog lenne.

A haiku a japán költészet egyik jellegzetes versformája, mely a 20. század elejétől egyre több nyelvi irodalmában megjelent. Három sorból áll, melyek rendre 5, 7 és 5 morásak (a fordításokban szótagosak). Egyebekben formailag kötetlen, a sorvégek rímelhetnek, de ez nem előírás. Szívesen írt haikut Kosztolányi Dezső, Tandori Dezső, Fodor Ákos és persze a 12.b-ek. 😊

Nagy Réka: Szavak

Parázsló szavak
Ülnek a torkok mélyén.
Kimondatlanul.

Nagy Réka: Vihar

Mennydörgő égben,
Villámló tekintettel
Néz le rám az Úr.

Kékesi Dóra: Haiku

Felhő, zaj, szellő,
Elátkozott sík mező,
Kímélet nincsen.

Hányszor hallani ezt! De jó lenne, ha nyernék a lottón! De jó lenne, ha előléptetnének! De jó lenne, ha jól kereső ember lennék! De jó lenne, ha... és folytathatnám. De szándékosan nem megyek tovább. Hisz most következne az, hogy örülnék, ha lenne még családom, ha nem lennék ilyen súlyos beteg, ha lenne minden nap étel az asztalon, ha nem fáznék ennyire, ha nem lennék ennyire egyedül, ha csak egyszer is, de valaki mosolyogna rám.

Vizont ezek az unalmas részletek a kutyát se érdeklik. Mert oly egyértelmű, annyira magától értetődő! Van és kész. Az elmélet csak akkor bukik meg, ha bármi eddig teljesen hétköznapi dolgot kitörölnek az életünkből, végérvényesen. Akkor az fáj. És akkor elhangzik a bűvös mondat, hogy de boldog lennék, ha...

Tehát mi a boldogság? A boldogság – egy pillanat, elég változó formákban csomagolva. Lehet tárgy, aminek a megszerzésére néha több erőt szánunk, mint amennyit ér. Lehet személy, akinek a jelenlétét sokszor észre sem vesszük. Lehet egy állapot, amibe csak úgy hirtelen belecsöppen az ember.

Lehet sok fajtája a boldogságnak, csak fel kell tudni ismerni. Mert a boldogság akkor is ott van a szemünk előtt, ha mi éppen nem látjuk. A titok abban rejlik, hogy nem mindig a szemünkkel kell keresnünk!

Juhász Renáta (11.c)

Kórus és minősítő hangverseny 2013

04

A Voce Magna kamarakórus (volt és jelenlegi árpádosok, valamint a BGF női karának egészséges keveredése) hosszú huzavona után

döntött úgy, hogy jelentkezik a 25. éves jubileumát ünneplő Budapesti Nemzetközi Kórusversenyre. Egy intenzív felkészülési hónap után március végén a kórus kiállt az újonnan megnyitott Budapest Music Center színpadára, ahol 22 ország kórusai mérték össze nehezen összehasonlítható tudásukat a rangos nemzetközi zsűri előtt. Sajnos az „ellenfelek” produkcióit nem volt alkalmunk meghallgatni, de mindenki, aki hallotta, nagyon színvonalasnak mondta őket. Az eseményt ezüst diplomával zártuk. A felkészülést, a versenybe fektetett munka mennyisége és intenzitása nagyon sokat adott az egész kórusnak!

A gimnázium kórusa számára ebben az évben a Budapesti Középiskolák Minősítő Hangversenye jelentette a legnagyobb kihívást. Utoljára 2011-ben voltunk ilyen versenyen (ahol ezüst diplomát szereztünk), éppen ezért a próbákon és a táborban is különleges felkészítésben voltunk. A feszített tempó és elegendő idegeség mellett március 22-én megérkeztünk a Fazekas Gimnáziumba, ahol az eseményt tartották. Az országSZerte elismert karnagyokból álló zsűri mellett az esemény rangját tovább növelte, hogy a közönség soraiban a KÓTA (Kórusok Országos Tanácsa) elnöke és a Zeneakadémia neves karnagy-tanárai is helyet foglaltak. Rövid beéneklés után másodikként mentünk be az előadó terembe. Orosz tanárnő szokásos vicceivel és szövegeivel a hangulat egyre jobb lett, ránk ez nyugtatásként, a közönségre pedig szórakoztatásként hatott. És a végeredmény: arany diploma és egy különdíj a Ride the Chariot című darab előadásáért.

A jól megérdemelt pihenés helyett a gimnáziumi kórus elért eredményével május végén fel léphet az Éneklő Ifjúság gálakoncertjén, ezzel az eseménnyel zárva ezt a valóban nagyon sikeres évet.

Bogár Grégi, Kókai Anasztázia (12.a)
Március 8.: kellemes tavaszi péntek délutánul indult a szokásos tavaszi kórustábor. (Akkor még nem gondoltuk volna, hogy hónap végére 0°C alá is mehetünk. 😊) A célkitűzés egyszerű volt, ugyanakkor a kórus számára kihívás: részvétel egy válogatott csapattal a fővárosi minősítő versenyen, ezen kívül pedig a kisebb kórustagok „bevezetése” az új darabokba, a tanulás folyamatába és a közösségi életbe is.

A célt elértük: rengeteget dolgoztunk, gyakoroltunk, és a kezdeti nehézségek ellenére is alapos munkát sikerült végeznünk, a minősítőről pedig végül arany diplomával tértünk haza. (Arról nem is beszélve, hogy nagyon jól is éreztük magunkat a hétvége alatt, kezdve a fiúk nőnap meglepetés-akciójával péntek este... utólag is köszi, srácok! 😊) Ezen kívül szerintem elmondhatjuk magunkról, hogy a kóruson belül mostanra összeérett egy kipróbált, vegyes csapat. Bizunk benne, hogy a jövőben is továbbépül a kórus, mi pedig reméljük, hozzá tudjuk még tenni a magunk részét, amennyire csak lehet. (Abban biztosak vagyunk, hogy van mire építkezni, és szívesen fogunk visszajárni jövőre is a koncertekre.)

Szeretném a 12. évfolyam kórustagjai nevében is megköszönni, amit ez alatt a néhány év alatt kaptunk. Úgy gondolom, életre szóló élményeket, készségeket és barátokat viszünk magunkkal tovább. Öröm volt az Árpád kórus tagjának lenni!

Holló Noémi (12.d)

beszámoló

- „Ne féljeteK, gyerekek, én jövök, mint a talajvíz!” (Molnárné Vámos Katalin)
 „Test time is the best time.” (Széllné Hajdu Indira)
 „Elültetlek titeket szét!” (Kőváriné dr. Fülöp Katalin)
 „Ne kommentelj, nem a Facebook-on vagy!” (Orosz Erzsébet)
 „A fiúk most már ne segítsenek, ne nyúljanak a lányok alá, mert csak baj lesz belőle.”
 (Orosz Erzsébet)
 „Ebbe tényleg bele lehet gabalyodni, mint majom a házicérnába.” (Gärtner István)
 „Ne nyalogassátok egymást, mint talpas medve a lépesmézet.” (Gärtner István)
 „Nem, ettől a típusú alkoholtól NEM lehet berúgni. Szóval ha be akartok rúgni, akkor...
 Akkor ne rúgjatok be.” (Kis Róbert)
 – Tanár úr, mire jó nekünk a mértani közép? – Például felgraffitizhettek elhagyott vasúti
 kocsikra. (Koncz Levente)
 „Magoskám, ha nem volna fal, a Flórián térig futnál.” (Tallár Tamás)
 „A vérmétey rettenetesen jópofa!” (Sziliné Dienes Irén)
 „A nagy büdös témazárója hármas lett!” (Sziliné Dienes Irén)
 „Mit érdekel engem a török megszállás, a törökök most már a barátaink! Olyan szépen
 mondják Isztambulban, hogy dzsere mádzsár, vedzsé fadzsit!” (Simon Péter)
 „Szeretnék előre bocsánatot kérni: a mai óra dögunalmas lesz!” (Simon Péter)

KüldjeteK még aranyköpéseket, ebből él ez a rovat!!!

A legjobb 10

„Nagyon nehéz volt választanom, mert sok kedvencem van. Hogy miért választottam még-
 is a következő tíz zenét? Van, amelyiknek a szövege, van, amelyiknek a zenéje, esetleg a
 virtuóz előadásmódja kedvesebb számomra. Egy biztos, hogy mindegyikhez valamilyen
 emlék, fontos esemény kapcsolódik az életemből. Esetleg egy hozzám tartozó életézés
 fejez ki. Melyikre mi vonatkozik? Hadd maradjon az én titkom.” – mondta rovatunk ehavi
 főszerelője, Ónodi Lívia tanárnő.

1. John Lennon-Beatles: Imagine
2. Pink Floyd: High hopes
3. Queen: The show must go on
4. Dire Straits: Brothers in arms
5. Cseh Tamás: Csönded vagyok
6. Cseh Tamás: Tíz év múlva
7. U2: Beautiful day
8. Snétberger Fernec-Richard Bona: Kis kece lányom (feldolgozás)
9. Omega: Ballada a fegyverkovács fiáról
10. Chris Rea: Tell me there's a haven
11. + Pálya Bea, Szalóki Ági, Pege Aladár, Edith Piaf és még sokan mások

Impresszum

Kristóf Petra és Kozák Dóra (11.b)

Az Árpád Gimnázium iskolaújságja, VIII. évfolyam, 6. szám. **Megjelenik:** tanévente hétszer.
Email: arpadlapok@gmail.com. **Írták, rajzolták, fényképezték:** Bogár Gréta, Buncsák Piroska,
 Fekete Luca, Gyarmati Lilla, Bogár Gréta, Kókai Anasztázia, Kovács Rebeka, Kozák Dóra, Kristóf
 Petra, Lévay Zsolt, Sabjanics, András, Sass Zoltán, Surek Emese, Svarczné Micheller Erzsébet,
 Szabó Borbála, Üveges Regina, Varga Flóra. **Design és tördelés:** Zisis Christoforos. **Felelős
 tanár:** Koncz Levente. **Nyomdai kivitelezés:** OBR2000 Kft. **Felelős vezető:** Kutrovich Zsolt.
A címlapon: Sítábor, 2013. **Fotó:** Fekete Andrea.

„Az alvás világnapja, mert zzzzzzzzzzz...” (hipstuurrbogyó)

Viccek

2013
04

– Mit csináljon a földnélküli paraszt?

– Vessen magára!

Sherlock Holmes és Watson kempingeznek. Este Holmes megkérdezi Watsont:

– Mondja, Watson, mit lát, ha felnéz?

– Csillagok ezreit.

– És mire következtet ebből?

Watson villogni szeretne Holmes előtt.

– Hát csillagászati szempontból arra, hogy csillagok és galaxisok milliói vannak még a földön kívül. Lélektani szempontból arra, hogy az ember csak egy parányi lény a mindenségben. Meteorológiai szempontból pedig arra, hogy szép időnk lesz. És maga, Holmes, maga mire következtet?

– Watson, maga tökfej! Ellopták a sátrunkat!

Rendőrök állnak a buszmegállóban.

– Te, mivel menjünk, busszal vagy gyalog?

– Hát amelyik előbb jön.

– Képzeld, Józsi, befizettem egy reinkarnációs tanfolyamra!

– Ne hülyéskedj, és mennyibe került?

– 500 ezer forint.

– Te megőrültél??? Ennyi pénzért?

– Ugyan Józsikám, hát egyszer élünk!

– Móricka, mikor volt a mohácsi vész?

Móricka hátradől a széken, karba fonja a kezét, s azt mondja:

– Tanárnő... irigylem a problémáit.

Stewardess az utashoz:

– Hozhatok frissítőt, uram?

– Mit lehet választani?

– Igen vagy nem.

A vő az anyósnak:

– Mama, maga éppen olyan, mint egy orvosi recept!

– Mé' milyen?

– Vény.

– Lépjenek ki, akik szeretik a zenét! – üvölt az őrmester a felsorakozott katonáknak.

Öten kilépnek a sorból.

– Mit kell énekelni? – kérdi az egyik.

– Semmit. Átviszik a tisztiklubba a zongorát.

Nyelvi sarok

"How did you find your steak, sir?" asked the waiter when the diner had finished eating.

"I looked under a potato chip and there it was," replied the diner.

Pályázat

Pályázatot írunk ki az iskolaújság jelenleg 2. oldali vezércikkének megírására a következő tanévre. Pályázni lehet egy elképzelt vezércikkkel, a cikk szokásos terjedelmében, akár fiktív eseményeket felhasználva. A cikk korábbi tartalmi és stíluselemeit meg lehet változtatni. A pályázatokat elektronikus formában várjuk június 7-ig az arpadlapok@gmail.com email-címre.

A pályázat nyertese 25 ezer Ft ösztöndíjban részesül és egy tanéven (7 lapszám) keresztül írhatja az újság második oldalát.

„A törölköző-nap, mert negyvenkettő.” (húúú)

„A palacsinta világnapja, mert akkor tök sok helyen ingyenes a palacsinta.” (nutella)

Megkezdte szolgálatát Ferenc – az első dél-amerikai, az első jezsuita, az első Ferenc pápa. A rejtvény fő sorai az új egyházfő személyével kapcsolatos megfejtéseket rejtnek. A márciusi szám (Tarantino 50 éves) megfejtései: Született gyilkosok; Becstelen brigantyk; Django elszabadul; Kutyaszorítóban.

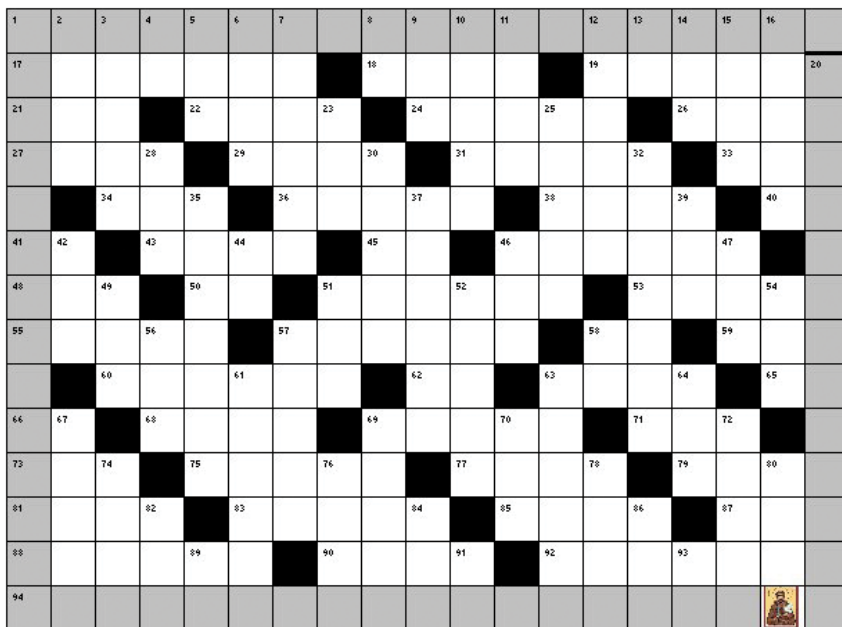
VÍZSZINTES: 1. Ferenc pápa polgári neve (zárt betűk: J, R, R, O). 17. Tíz évszázad. 18. Szeretettel magához von. 19. Józan magyarázat. 21. Romlott tojás. 22. A szavak emberei. 24. Szétszakít. 26. Skót feltaláló, optikus és meteorológus (1775-1859, Alexander ...). 27. Európai kosárlabda kupa. 29. Zamatok. 31. Kanalazható étel. 33. Idős. 34. Sűrű. 36. Női név. 38. Háromszoros Oscar-díjas filmrendező (... Kazan). 40. Azonos betűk. 41. Te és ő. 43. Tudomány ága. 45. Mennyiségi egység, röv. 46. Egyetemi tanterem. 48. Színésznő (Szirtes ...). 50. Alumínium vegyjele. 51. Rácsapó. 53. Káposzta jelzője. 55. Járom a táncot. 57. Sorok végén összecsengő. 58. Stroncium vegyjele. 59. Szovjet harcokci típus neve. 60. Szerecsen. 62. Éneklő hang. 63. A mai is tartó kongói polgárháború egyik vad milíciája (... Mutomboki). 65. A nem védett márkajelzés jele. 66. Csak félig akar! 68. Fizikumom. 69. Micimackó kitalálója. 71. Lentebb. 73. Sérülés. 75. Az alatta lévő helyről. 77. A citrom zöld „testvére”. 79. Hibásan vet papírra. 81. Operai dalbetét. 83. Elemi energia. 85. Nápoly érseke, aki 2012-ben kiátkozta a maffia tagjait (Crescenzo ...). 87. Idegen Anna. 88. Német. 90. Takarmány tartálya. 92. Népszerű rajzfilm (Susi és ...). 94. A ferences rend alapítója, a pápa az ő tiszteletére választotta nevét (zárt betűk: A, S, F).

FÜGGŐLEGES: 1. A jezsuiták hivatalos neve (zárt betűk: J, S, S, A). 2. Nem szabályosan kerek. 3. Töredezik. 4. Üres gáz! 5. Becézett Erika. 6. Bátorodik. 7. A NAV-nak

fizet. 8. Páratlanul idős! 9. Előtagként valaminek az olajos voltára utal. 10. Női név, az Alkonyat főszereplőjének a neve is. 11. Budapesti egyetem. 12. Nem kézirással ír. 13. A csont latin neve. 14. Páratlanul gazdag! 15. Ady műzsája. 16. Önző. 20. Ferenc pápa eredeti végzettsége (zárt betűk: É, É, K). 23. Ébred. 25. Áttelelő. 28. Szomorú. 30. Cimborám. 32. Nyugaton is népszerű orosz énekesnő. 35. Oroszország hatodik legnépesebb városa. 37. Jellemét pallérozza. 39. Közteher. 42. Magyar színész (Éva). 44. Rendfokozat előtagja lehet. 46. Izomban rejlik. 47. Egy kitalált faj a Csillagkapu című sci-fi sorozatban. 49. Após. 51. Bibliográfiai szoftverek fájl formátuma, kiterjesztése. 52. Tartós. 54. Német kelet! 56. Tételnek is nevet adó norvég matematikus (Oystein ...). 57. Tömény szesszel ízesített. 58. Súlyarány, röv. 61. Magyar származású egykori román focista, majd edző (... László). 63. Elvonultan élő ember. 64. Angol sörféle. 67. Kutat. 69. Mária Terézia lánya, XVI. Lajos felesége (... Antoinette). 70. Egykori jugoszláv, ma szerb város. 72. Maszk. 74. Alma jelzője is lehet. 76. Majd a jövőben létezik. 78. Korai gyümölcs. 80. Ruhadarab. 82. Amely dolog. 84. Ölni kezd! 86. Földműves szerszám. 89. Földet művel. 91. Országos Tanács. 93. Spanyol és norvég autók jele.

Lévay Zsolt

DiÁM

A DiÁk az Árpádért Mozgalom (röviden: DiÁM) ötlete még a tavalyi, 2011/12-es tanév során fogant meg. A DiÁM fő céljai a diákok segítése, a tanulás iránti motivációjuk pozitív módon történő növelése, valamint a közösségi élet erősítése. Ezen törekvés megvalósítása érdekében különböző kezdeményezések indultak be az iskolán belül, melyek közül a legjelentősebb a korrepetáló-hálózat.

A korrepetáló-hálózat a tanulmányaiban segítségre szoruló diáktársaknak ingyenes korrepetálási lehetőséget biztosít felsőbb éves diákok részvételével. Ez lehet eseti (egy dolgozat előtt), vagy rendszeres. Ez immár több mint egy éve működik, és a DiÁM indulása óta huszonhét korrepetitor csatlakozott, akik összesen több mint száz órát korrepetáltak. A korrepetitorok jelentős része azonban tizenkettődik, így szeretnénk, ha minél több fiatalabb (főként a mostani 8-10. évfolyam tagjai) is belépne a DiÁM-ba. Erre jelent-

kezni az osztályfőnököknél lehet, és minden korrepetálótól kérünk egy szaktanári és egy osztályfőnöki ajánlást. A korrepetálók munkáját a tanév végén díjazni fogjuk. Tekintve, hogy 2016-tól kötelező lesz az érettségi letételéhez az önkéntes munka végzése, és a korrepetálás is önkéntes munkának számít, így minden tanév végén a korrepetálók igazolást kapnak az általuk végzett önkéntes munkaórák számáról.

A továbbiakban szándékunkban áll a felsőbb évesek segítése a pályaválasztásban, a továbbtanulás irányának kiválasztásában, ehhez pedig egyetemi hallgatók segítségére számítunk, akik meghívottként saját tapasztalataikat osztják meg. Terveink között szerepel még egy DiÁM-tábor szervezése, melynek során a résztvevő diákok megismerhetik és elsajátíthatják a vezetési szemléletet és a stratégiai gondolkodásmódot.

DiÁM

Öregdiák-találkozó

2013. március 5.

2011-ben merült fel az ötlet, hogy a szokásos évi öregdiák-találkozón minden évben rendezzünk kiállítást, ünnepséget, amelyen bemutatjuk a különböző területeken sikeresen tevékenykedő egykori árpados diákok életútját. Az elmúlt években a sportolók, majd a film- és színházművészetben jeleskedő művészek voltak a középpontban. Mivel az iskola kórusa idén 25 éves, adódott az ötlet, hogy a mostani találkozó témája a zene legyen. A kiállításon bemutattunk huszonegy művészt, illetve zenepedagógust, akik mind az Árpád Gimnázium diákjai voltak.

Megemlékezünk azokról az egykori énektanárokról is, akik jelentős zenei pályafutást mondhatnak magukénak, és a még csak szárnyaikat bontogató ifjú tehetségekről is. Nagy élmény volt az egykori és jelenlegi árpados diákok közreműködésével létrejött meghitt hangulatú koncert. Az öregdiákok közül fellépett: Árendás Péter, Fülöp Zsuzsa, ifj. Csoóri Sándor, Juhász Attila, Madai Zsolt, Strack Orsolya, Szerényi Béla, Jánoshegyi Anna, Kovács Viktória és a Voce Magna Kamarakórus. A műsor szervezője, háziasszonya, illetve a diák szereplők felkészítője Orosz Erzsébet tanárnő volt.

Buncsák Piroska

Március első keddjén idén is visszatértek alma máterükbe az öregdiákok. Jóleső büszkeség töltött el bennünket, amikor a vendégek sorain végigtekintve különböző időszakban végzett árpados diákok tekintetével találkoztunk. Egy közös volt bennük: büszkéek voltak arra, hogy ehhez a közösséghez tartozhattak, ahol nemcsak emberré formálták őket, hanem tudásukat is megalapozták, és felkészítették őket az életre.

A jeles alkalomból az iskola gazdag programot állított össze, mellyel köszöntötték a

rendezvényen megjelent vendégeket. Hármukkal közülük rövid interjút készítettünk.

Jánoshegyi Anna is fellépett az estén. Anna 2006-ban érettségizett, osztályfőnöke Czinki József volt.

– Milyen újra itt lenni az Árpád Gimnáziumban?

– Nagyon örülök, hogy a jó oldalamat egy kicsit megmutathattam. Sok mindent köszönhetek az Árpádnak: a műveltségemet, azt, hogy kiemelten is foglalkoztak velem. Nagyon jó, hogy itt vagyok, mert találkoztam a régi tanáraimmal, Vámos tanárnővel, Bertha Irma tanárnővel és hát a zenei élet fejével, Orosz Erzsébet tanárnővel és másokkal is.

– És mi volt a kedvenc tantárgyad?

– Természettudományi tagozatra jártam, a biológia meg a kémia voltak a kedvenceim. Orvosnak készültem és aztán jött az éneklés.

– Ki volt a kedvenc tanárod?

– Vámos Katalin tanárnő.

– Van valamilyen különleges emléked az Árpádról?

– A buzogányozás, a kórusban éneklés.

– Hova tovább?

– Szeretnék nagyon jól énekelni és szeretnék sok mindenkinek örömet okozni ezzel.

– Mit szerettél az Árpádban?

– A légkört, az embereket és amúgy mindent.

Következő interjúalanyunk Szigetiné Horváth Zsuzsanna volt.

– **Milyen visszagondolni az Árpád Gimnáziumra?**

– Nagyon jó, azóta is tartjuk a kapcsolatot legalább egy 5-6 emberrel, évente több alkalommal találkozunk, és mindig felemlgetjük az eltöltött eseményeket.

– **Mi volt a kedvenc tantárgya?**

– Kedvenc tantárgyam volt a művészet-történet, az angol, a történelem és az énekzene.

– **Ki volt az osztályfőnöke?**

– Szluha Vilmos tanár úr volt, aki rengeteg helyre elvitt minket: minden operát, színházat megnéztünk, külön felelőse volt ennek a színháznak, annak a színháznak, aki megszerezte a jegyeket. Minden kulturális eseményen ott voltunk és élveztük.

– **Hogy tekint vissza a gimnáziumra?**

– Nagyon jól éreztem magamat mind a gyerekekkel, mind a tanárokkal, a hangulata jó

volt, szerettünk ide járni.

– **Milyen emléke van a buzogányozásról?**

– Mi voltunk az első évfolyam, akiket úgy búcsúztattak, hogy megtanultak nekünk egy buzogánygyakorlatot, de úgy, hogy mi magunk nem tanultunk ilyet, előttünk még nem csinálta senki. Nagyon örültünk neki, kuriózum volt.

Dr. Sabjanics István 2004-ben érettségizett Nagy Atilla tanár úr osztályában.

– **Milyen újra itt lenni?**

– Mindig örömmel jövök vissza a suliba. Sok emlék fűz ide, életem egyik legvidámabb időszakom volt az a hat év, amíg az Árpádba jártam.

– **Tartod a kapcsolatot a volt osztálytársaiddal?**

– Igen, változó intenzitással ugyan, de egy-két havonta mindenképpen összefutunk. A szokásos kötelező jellegű találkozók egyike – az osztálykarácsony és néhány fesztivál mellett – minden március első keddeje.

– **Mi volt a kedvenc tantárgyad?**

– A történelem!

– **Hogy tekintesz vissza az Árpád Gimnáziumban eltöltött éveidre?**

– Felszabadultság, barátság és határtalan vidámság – utóbbinak azért sokszor nem örültek az órákon vagy éppen kóruson. Voltak persze komolyabb időszakok is, mint pl. a továbbtanulás és a pályaválasztás kérdése, de ismerve a volt osztálytársak szakmai és magánéletét, sikereiket és eredményeiket, azt hiszem, hogy az Árpád mindenképpen az egyik legjobb hely arra, hogy talpraesett, vidám emberré váljunk.

– **Valami különleges emléked van-e az Árpádról?**

– Több is! A meghatározóbbak közül talán a méltán híres kórustáborokat és a 24 órás kosarazásokat említeném. Mindkét esemény szépen összekovácsolta a csapatot és ma már véget nem érő anekdotázások forrása.

*Gyarmati Lilla (8.c.),
Sabjanics András (7.a)*

Hogy mi az a Kapcsolda? Egy olyan program, amelyen speciális foglalkozást igénylő és „egészséges” gyerekek töltenek néhány órát – az egészségesek iskolájában. A gyerekek a közös foglalkozások (kézműves, sport, zene) alatt egyre jobban megismerik, megérik egymás életét, gondolkodását, sőt, egy kicsit magukat is. Hogy miért jó „kapcsoldásnak” lenni? Mert egy szeretetteljesebb, toleránsabb, elfogadóbb társadalomban – amilyenné ez a mozgalom nevel – sokkal jobb élni.

2013. március. 6., szerda 16.00 óra
Várunk...

És itt vannak, megérkeztek várva-várt vendégeink! Átsétálnak az aulán, be a nagy előadóba, majd újra várunk...

Mint kiderült, vendégeink kezdték a megnyitót némi tánccal, majd később volt mese, zene és vers, így kellőképpen megteremtődött a jó hangulat. Árpados, vereses, óbudais diákok együtt játszanak a Csalogány utcai iskolából érkezőkkel.

Vendégeinket csoportokba rendezték, melléjük egy-egy segítő került, s már indult is a verseny! Vigyázz, kész, RAJT! Nagy küzdelem folyt az első helyezéért a kis tornateremben, de elfértünk, mert sok jó ember kis helyen is elfér. Futás, labdagyakorlatok, csapatmunka, ilyesmi zajlott odabent, de ennek nem mindenki volt a tanúja, mert valakik a folyosókon szorgoskodtak, de mit?

Kézműves, karaoke, állatbemutató és büfé várt a diákokra, amit vendégeinkkel sorra jár-

tunk. Miután a kézművesben jártál, húsvéti tojással, az arcod/kezed lefestésével, netán mindkettővel kerültél ki onnan. Ha a karaoke termében kötöttél ki, garantált volt a hangos zene és nagy mulatozás. A büfében mindenki szusszant egyet, ivott, evett, csevegett, majd ment tovább.

Egyszer csak minden terembe beszóltak, hogy: MENJETEK AZ AULÁBA! Így egy kisebb népvándorlás után indult a kutya-bemutató. Kutya és ember egyaránt szaladgált fel s alá, miután arra kérték a jelentkezőket, hogy alkoszanak akadályt.

Végül táncházzal zárult a program, melybe a szervezők az összes résztvevőt bevonták, hogy együtt ropja a társaság apraja-nagyja. A táncot Fazekas Ibolya és Szebenyi Katalin tanárnők tanították be.

Majd jött a búcsú ideje, ami, mint általában, most sem volt könnyű. Ölegetünk, integetünk és merengünk, hogy elrepült az idő.

Fekete Luca (7.a)

Habár a legtöbben az egész napos semmittevés miatt várták igazán az idei síszünetet, voltak diákok, akik – ugyanúgy, mint eddig minden évben – inkább a közelgő Árpád sítábor miatt várták igazán az egyhetes kimaradást.

Február 24-én, vasárnap reggel indult útjának a természetes busz, benne az akkor igencsak energiával csordultig telt diáksággal, és az őket terelgető (vakmerő) tanárokkal. A dvd-lejátszóba először a Zongorista, majd a Zsenikém – Az ügynök haláli című film került be. Miután megérkeztünk, mindenki elfoglalhatta a szobáját a Hotel Tyrolban.

Első nap a három oktató felmérte tudásunkat, és eszerint osztottak be minket négy csoportba: Kezdő, középhaladó egy és kettő, valamint az irigyelt haladók. Voltak olyanok, akik örök másodikként ezredjére is ugyanabba a csoport-

ba kerültek, és voltak olyanok, akik fantasztikus fejlődést mutatva kettő csoporttal feljebb kerültek, mint két évvel ezelőtt.

Második és harmadik síelés napunk átlagosan telt, reggel hétkor ébresztő, fél nyolckor reggeli, fél kilenckor pakolás, majd indulás a Loser sítályára. 11:30-kor ebéd, délután négyig ismét síelés, 6-kor vacsora, majd este tizkor takerodót fúj a tanárság, és jóccakát.

A harmadik nap reggelén azonban egy (amúgy igencsak jelentéktelen) gáztett hatására a haladó csoport hadüzenetet ragasztott ki a hotel falaira, melyben csatára hívták a közepesen előrehaladottak csapatát, azonban az izgalmak csak a negyedik nap jöttek el igazán: aznap a középhaladók (társulva a kezdőkkel) a porhóba tiporták a haladók seregét, majd ezt megünneplelve a tábor örültjei elkészítették az évszázad legjobb Harlem shake videóját.

Az utolsó nap tiszteletére ismét lécre állt a kis csapat, a felhők fölött siklottunk, majd hazatértünk, és búcsúzásképp a bizonyítványosztást követően videókat néztünk, melyek megörökítették fejlődésünket (és bravúros borulásainkat) az öt szép nap alatt.

Elmondhatjuk, hogy idén igazán jó csapat verődött össze a Hotel Tyrol falai közé, mondhatni csoda, hogy nem döntöttük le azokat... Jövőre veletek ugyanitt!

KicsiFloo

Árpád Galéria

Csemp padlóburkolat tervezése

A csempé mázatlan vagy mázas cseréplep. Fal, padló burkolására, díszítésére használják. A keleti művészet és a reneszánsz sűrűn alkalmazta, a gótika óta cserépkályhák építésére is alkalmazzák. A reneszánsz képzőművészet a tér egy teljesen új megjelenítését hozta létre. A **perspektivikus** ábrázolásban a kép számunkra úgy tűnik fel, mint egy nyitott ablak a világra. A latin perspectiva szó átlátást jelent, az olasz prospettiva jelentése pedig keresztüllátni valamin. Alberti, aki a perspektíva geometriai modelljét megfogalmazta, a festményt a látógúla síkmetszeteként határozta meg, ahol a perspektivikus kép tere egy elvont, matematikailag megszerkesztett tér.

Svarcné Micheller Erzsébet

Jan van Eyck: Rolin kancellár Madonnája (1435)

Paolo Uccello: Az Ostya csodája (1465)

Ajtay Zsófi (9.d)

Bicski Bence (9.d)

Frank Noémi (9.d)

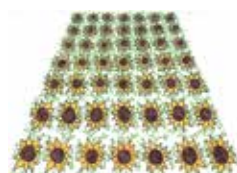
Papp Alexandra (9.d)

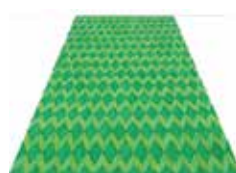
Ciceu Iarina (9.d)

Zab Zsófi (9.d)

Frank Noémi (9.d)

Papp Alexandra (9.d)